

FRØYA KOMMUNE

Samlet saksframstilling		
Saksbehandler: Øyvør Helstad	Arkivkode: 653 &13	Arkivsaksnr: 16/3738 Gradering:

Behandling:		
24/17	Hovedutvalg for forvaltning	16.03.2017

SAMLET SAKSFREMSTILLING - HØRING OM OPPHEVING AV VANNSCOOTERFORSKRIFTEN

Behandling/vedtak i Hovedutvalg for forvaltning den 16.03.2017 sak 24/17

Behandling:

Vedtak:

Høringsuttalelse fra Frøya kommune:

Frøya kommune mener at vannscooterforskriften bør videreføres, men med enkelte endringer:

1. Vannskootere bør kunne kjøre i tillatt hastighet som andre fartøy i farleder for å komme ut av forbudssoner.
2. Vannscootere bør ha registreringsplikt for å forenkle kontroll.
3. Det utarbeides sikkerhetsregler som ivaretar kjøreren av vannscooteren, for å unngå at det oppstår uheldige hendelser.

Enstemmig.

Innstilling:

Høringsuttalelse fra Frøya kommune:

Frøya kommune mener at vannscooterforskriften bør videreføres, men med enkelte endringer:

1. Vannskootere bør kunne kjøre i tillatt hastighet som andre fartøy i farleder for å komme ut av forbudssoner.
2. Vannscootere bør ha registreringsplikt for å forenkle kontroll.
3. Det utarbeides sikkerhetsregler som ivaretar kjøreren av vannscooteren, for å unngå at det oppstår uheldige hendelser.

Utredning:

Vedlegg:

16/3738-1

HØRING OM OPPHEVING AV VANNSCOOTERFORSKRIFTEN

Forskrift om bruk av vannscooter og lignende

Saksopplysninger:

Klima- og miljødepartementet har sendt på høring forslag om å oppheve forskrift 21. juni 2013 nr 701 om bruk av vannscooter og lignende (vannscooterforskriften). Høringsfristen er 23. mars 2017.

En oppheving av forskriften vil innebære at det ikke lenger finnes en nasjonalt fastsatt særregulering for bruk av vannscootere, men de generelle reglene for bruk av fartøy vil fremdeles gjelde for bruk av vannscooter. Forslaget innebærer at kommunene gis ansvaret for å regulere bruken av vannscootere i sammenheng med regulering av andre fartøy slik at de lokale interessene blir ivaretatt. Havne- og farvannsloven og motorferdselloven gir kommunene mulighet til å regulere bruken av vannscootere og øvrige fartøy etter lokale vurderinger. I høringsnotatet gis det en oversikt over slike bestemmelser og hvilke muligheter kommunene har til å fastsette lokale forskrifter, blant annet at:

- Kommunene har hjemmel i motorferdselloven til å fastsette lokale forskrifter om bruk av vannscootere i vassdrag og innsjøer der det ikke allerede er forbudt i medhold av loven.
- Kommunene har i den sentrale fartsforskriften hjemmel til å gi lokale forskrifter med fartsgrenser. Slike forskrifter vil gjelde alle fartøy og kan ikke forskjellsbehandle vannscootere. Den sentrale fartsforskriften har også generelle krav om aktsomhet, sikkerhet og hensyn til badende.
- Kommunene har hjemmel i havne- og farvannsloven til å begrense bruk av alle fartøy, herunder fritidsfartøy, i deler av eller hele farvannet av hensyn til fremkommelighet, trygg ferdsel og forsvarlig bruk, herunder av hensyn til friluftsliv og miljø.

Kjøring med vannscooter har vært tillatt i Norge i tre år. Vannscooterforskriften (Se vedlegg) i korte trekk, definerer forbudssoner for bruk av vannscooter. På sjøen er det ikke tillatt å kjøre vannscooter i et heldekkende belte 400 meter ut fra land på, i verneområder og i et heldekkende belte på 400 m fra alle verneområder. Det er kun tillatt med transportkjøring i 5 knop i stø kurs gjennom forbudssbeltene for å komme seg fra land og ut til områder utenfor forbudsfeltene, dette med en del vilkår.

Vurdering:

Regjeringen foreslår å likestille vannscooter med fritidsbåt. Det vil være opp til hver enkelt kommune å innføre restriksjoner. Målet er at regelverket skal bli enklere å håndheve for vannscooterkjører. Spørsmålet er om endringen gjør det enklere å overholde hvis kommuner i samme geografiske område har ulikt regelverk.

Dette vil føre til mer vannscooter i høy fart nær land. Med vannscooter er det et annet kjøremønster enn med småbåt. Det kjøres fram- og tilbake, i sirkler og hopper på bølger i et begrenset område. Dette gir en repeterende støybelastning i området.

Friluftsliv

En del av næringslivet på Frøya er satsning på reiseliv, og naturbasert aktivitet og opplevelser. En økning i vannscooterkjøring vil gjøre det mindre attraktivt med friluftsliv opplevelser langs kysten. Preksis og erfaring over tre år viser at konfliktene blir større, og at allerede eksisterende forskrift ikke overholdes. Politiet forteller at på Frøya mottar de mange klager på støy og høy fart i forbudssonene, flere er bøtelagt.

I regjeringens stortingsmelding om friluftsliv blir det nettopp påpekt at motorisert ferdsel som vannskuterkjøring utgjør en sikkerhetsrisiko for de som padler, seiler, ror eller bader. Svaret på denne utviklingen kan ikke være å åpne flere områder for mer støy og høy hastighet nær land. Regjeringens forslag vil øke konfliktene ytterligere. Økt motortrafikk som vannskuterne nær land, vil fortrenge myke trafikanter som padlere, badende, roere, seilere og dykkere/fridykkere - og redusere rekreasjonsverdien for turgåere, hyttefolk, turister og alle de som oppholder seg ved kysten vår, på innsjøer og ved vassdrag. I vista sin analyse påpekes det at selv med en forbudssone på 400 m så er ikke dette tilstrekkelig for å hindre støy.

Det er en stor forståelse for at vannscooterkjøring er en morsom fritidsaktivitet. Konsekvensene for andre brukere av sjøen, og de som blir utsatt for støy vurderes som større enn at en liten brukergruppe skal få utfolde sin aktivitet.

Dyre- og fuglelivet

Frøya kommune har et rikt fugle- og dyreliv, med viktige hekke-, yngle-, myte- og kasteplasser. Forskning viser at vannscooterkjøring virker negativt på dyrelivet gjennom støy og bevegelse. Når vi vet at hver tredje fugleart står på rødlista, som betyr at de kan forsvinne fra Norge, representerer vannskuterne en ny belastning for sårbare og utsatte sjøfuglbestander.

Ulykker

Begrenset oversikt gir økt fare for påkjørsler ved vannskuterkjøring og faren øker dersom vannskutere får operere nært land, slik regjeringens forslag vil innebære. Dagens vannskuterfrie sone langs land spiller en viktig rolle for å minske konflikter og motsetninger mellom brukergrupper (Vista Analyse 2014). Fjernes vannskuterregelverket, blir vannskuternes raske og uforutsigbare kjøremønster en økende sikkerhetsrisiko for både kjøerne selv og andre på sjøen i ikke-motoriserte aktiviteter.

Det har vært påpekt at ved å ha et forbudsbelte på 400 m så tvinges vannscooterne lengre ut på sjøen hvor det er såpass røffe forhold på sjøen som kjøretøyet ikke er konstruert for å tåle. Dette vurderes ikke som ikke å være tilfelle. Det kan imidlertid være vanskelig å se kjøerne hvis det skulle oppstå en uheldig hendelse. I slike tilfeller bør det heller oppfordres til at de som holder på vannscooterkjøring ikke leker alene på sjøen, men har en form for sikkerhetsregler for kjøringen.

Etter dagens forskrift skal vannskuterne kjøre i maks 5 knop, og helst i farleder for å komme ut av forbudssonen. Dvs at vannskuterne holder lavere fart enn hva annen trafikk har, det kan gi farlige situasjoner. Imidlertid så har farleder i smale og uoversiktlige gjerne nedsatt fart, slik at dette muligens ikke er en reel situasjon.

Det trengs en bedre håndheving av regelverket i stedet for at kommunene må innføre lokale forskrifter. Løsningen er ikke å fjerne regelverket - det bør heller settes i verk tiltak som begrenser de negative konsekvensene av vannskuterkjøring.

Vannscootere bør ha registreringsplikt for å lette kontroll.